

GIÁO DỤC & ĐỜI SỐNG

Các thế hệ cao niên có nhiều trí tuệ và lời khuyên dành cho thế hệ trẻ.

Thế hệ baby boomer, 'Chú Sam' cần quý vị

Những bậc cao niên có thể giúp khôi phục nền văn minh

Jeff Minick

Trong quân đội của Hoàng đế Napoleon Bonaparte, Đội Cận vệ Già (Old Guard) có chỗ đứng riêng biệt. Họ là những chiến binh kỳ cựu có ít nhất 10 năm phụng sự, lặn lụng ba chiến dịch, có kinh nghiệm chiến đấu, và đạt yêu cầu về chiều cao trên trung bình. Đối lại, họ mặc những bộ quân phục đặc biệt, nổi bật nhất là đội mũ da gấu để trông cao hơn, đồng thời nhận được nhiều đặc quyền và mức lương cao hơn.

Họ đóng vai trò là những hình mẫu quân sự xuất sắc cho đồng đội và là những chiến binh có mặt trong kế sách cuối cùng, khi lòng dũng cảm và kinh nghiệm của họ có thể chuyển bại thành thắng.

Trong bối cảnh xung đột chính trị và văn hóa thời nay, với sự chia rẽ gay gắt về chủng tộc, giai cấp, tôn giáo .v.v., tôi chợt nhận ra rằng có lẽ người Mỹ chúng ta có thể dùng đến Đội Cận vệ Già (Vieille Garde) của riêng mình. Những người lính này sẽ không cần mặc quân phục, và chiều cao của họ cũng không quan trọng, nhưng lý tưởng là họ sẽ là những chiến binh kỳ cựu trong các cuộc xung đột cam go, những người đã học được nhiều điều để truyền lại cho các thế hệ còn lại của chúng ta.

Thật may mắn, trong thời đại hỗn loạn hiện nay, toàn thể Đội Cận vệ Già luôn sẵn sàng đáp lại lời kêu gọi này.

Chúng ta là ai

Từ "Cựu chiến binh" có nguồn gốc từ tiếng Latin "vetus", có nghĩa là

Khi chúng ta công hiến hết mình cho những nỗ lực này, dù nhỏ nhoi thôi, chúng ta cũng đang góp phần tạo nên một nền văn hóa hào hiệp và thậm chí là tình yêu thương.

già. Ở Hoa Kỳ, người cao niên – hay nói thẳng ra là người già – thường dùng để chỉ những người từ 65 tuổi trở lên. Thống kê dân số năm 2020 cho thấy nhóm người này, mà tôi cũng là thành viên được 7 năm, chiếm gần 17% dân số. Một số người trong chúng ta đã về hưu; một số tiếp tục làm việc. Số ít sống trong những căn biệt thự, hầu hết đã có nhà riêng hoặc thuê nhà, và một số người bất hạnh sống chật vật trên hè phố. Phần lớn những người cao niên này đều có con cháu.

Nhiều người trong số họ, cũng như tôi, nhớ đến Cuộc Khủng hoảng Tên lửa Cuba năm 1962, khi thế giới chao đảo bên bờ vực chiến tranh hạt nhân. Chúng ta nhớ mình đã ở đâu khi nghe tin Tổng thống John F. Kennedy bị ám sát. Một số người trong chúng ta từng chiến đấu ở Việt Nam, trong khi một số khác phản đối cuộc chiến đó ở nhiều thành phố và trong khuôn viên các trường đại học. Chúng ta đã kinh ngạc theo dõi người Mỹ bước đi trên mặt trăng và sững sốt khi 20 năm sau Liên Xô sụp đổ. Chúng ta từng trải qua các thời kỳ bùng nổ và suy thoái kinh tế, chúng ta từng chứng kiến nhiều kiểu mốt xuất hiện rồi biến mất, và chúng ta được hưởng lợi từ những điều kỳ diệu của y tế và công nghệ mà chỉ một thế kỷ trước đó ta còn chưa thể tưởng tượng được.

Nói tóm lại, giống như Đội Cận vệ Già của Napoleon, những người cao niên chúng ta là những người lính dày dặn kinh nghiệm. Như người ta thường nói, chúng ta đã trải qua nhiều tình huống, và không chỉ một lần.

Và ngay lúc này đây, những công việc cộng đồng của chúng ta đang thực sự cấp thiết.

Chúng ta đang sống trong sự hỗn loạn

"Đừng hỏi tổ quốc có thể làm gì cho ta," cựu Tổng thống Kennedy từng nói trong lễ nhậm chức vào năm 1961. "Mà hãy hỏi rằng ta có thể làm gì cho tổ quốc của mình."

Cùng năm đó, ngài Ronald Reagan cũng đưa ra nhận định này về tự do, những cảm xúc mà sau này ông đã bày tỏ trong một số bài phát biểu quan trọng:

"Tự do chưa bao giờ cách xa sự diệt vong quá một thế hệ. Chúng ta đã không truyền nó vào dòng máu của con cháu mình. Cách duy nhất để con cháu chúng ta có thể kế thừa sự tự do mà chúng ta đã biết là, chúng ta chiến đấu vì nó, bảo vệ nó, phòng vệ nó, và sau đó trao lại cho con cháu chúng ta cùng những bài học khó khăn quý giá để chúng biết cách phải làm những điều tương tự như thế trong đời. Và nếu bạn và tôi không làm điều này, thì chúng ta có thể sẽ phải dành những năm tháng cuối đời để kể cho con cháu mình nghe rằng Mỹ quốc đã từng như thế nào khi người dân có được tự do."

Sự thiếu vắng lý tưởng mà hai vị cựu tổng thống đã nêu ra – phục vụ đồng bào, thúc đẩy và bảo vệ quyền tự do – là tâm điểm cho sự hỗn loạn về văn hóa và chính trị thời nay. Chúng ta trở nên quá mãi mê trong vòng xoáy của các sự kiện hàng ngày đến mức có thể hoàn toàn quên mất bức tranh toàn cảnh – những sự thật thiết yếu quan trọng nhất đối với chúng ta.

Điều này đưa tôi đến với những người trong số chúng ta đây, những người cao niên.

Xem tiếp trang 3

▲ Phòng khách tại Joe Pye Cottage, ngôi nhà thứ hai của anh Farmer ở Cashiers, Thành phố New York.

Lòng hiếu khách ở miền Nam

Thế giới sống động của nhà thiết kế nội thất James T. Farmer

Brett Chudá

Vượt thời gian, thời sáng, và sống động: Đó là căn phòng do anh James T. Farmer III thiết kế. Anh là nhà thiết kế nội thất, người làm vườn, và là một quý ông miền Nam đa tài. Tinh thần nóng hậu và phong cách sống theo mùa, mang vẻ đẹp cổ điển của miền Nam – được truyền lại từ nhiều thế hệ trong gia đình gắn bó của anh và từ quê hương Perry, Georgia – đã được anh Farmer tiếp nhận và mang vào những ngôi nhà của khách hàng trên khắp đất nước.

Anh Farmer là tác giả của 10 cuốn sách về thiết kế nội thất, làm vườn, giải trí, nấu ăn, và, nói chung, về cách tổ điểm cuộc sống thường nhật vào mỗi ngày trong năm. Các cuốn sách của anh bao gồm “A Time to Plant” (Thời Gian Trồng Cây), “Sip and Savor” (Nhâm Nhi và Thường Thức), “Porch Living” (Sống Dưới Mái Hiên Nhà), “Wreaths for All Seasons” (Vòng Hoa cho Mọi Mùa), “A Time to Cook” (Thời Gian Nấu Ăn), “Dinner on the Grounds” (Bữa Thì trên Sân Nhà), “A Time to Celebrate” (Thời Gian Ăn Mừng), “A Place to Call Home” (Một Nơi gọi là Nhà), và “Arriving Home” (Về Nhà). Cuốn sách mới nhất của anh là “Celebrating Home” (Tôn Vinh Tổ Ấm), đi sâu vào triết lý ám áp và chân thành của anh về việc tổ chức các lễ kỷ niệm theo mùa tại nhà, chia sẻ tôn vinh những khoảnh khắc quý báu của cuộc sống – dù nhỏ bé hay quan trọng.

American Essence: Anh đã viết rất nhiều về phong cách cổ điển, truyền thống. Vậy đâu là những yếu tố thiết kế của miền Nam mà anh thường xuyên sử dụng?

Anh James Farmer: Kết hợp những vật dụng gia truyền với phong cách đương đại là cách mà tôi cố gắng giữ cho các thiết kế vừa cổ điển vừa mới mẻ. Ở miền Nam, chúng tôi tự hào về những thứ đã có từ trước, do vậy kết hợp những gì “của tôi, của Mẹ, và của Bà” là một cách tuyệt vời để đạt được điều đó. Tôi ưa chuộng kết hợp màu bạc với nghệ thuật đương đại và nội thất màu nâu với các vật dụng được bọc mới. Trong các thiết kế của mình, tôi thường sử dụng sự kết hợp cổ điển giữa các họa tiết hoa, lưới mắt cáo, và động vật. Các yếu tố tự nhiên luôn là lựa chọn tuyệt vời.

American Essence: Nguồn cảm hứng sáng tạo lớn nhất của anh đến từ đâu?

Anh Farmer: Thiên nhiên luôn là nguồn cảm hứng lớn nhất của tôi – hoa, màu sắc, cây cối. Đó là món quà tuyệt vời nhất mà chúng ta có! Tôi cũng thích đến nhà người khác dự tiệc tối – [quan sát] cách họ cắm hoa, món ăn họ phục vụ, cách họ tổ chức tiệc. Chúng ta luôn có thể lấy cảm hứng từ người khác.

American Essence: Một không gian cần có gì để được xem là trọn vẹn?
Anh Farmer: Những bóng hoa!

▲ Hoa hồng và hoa mai địa hoàng nâng tầm chiếc bàn ngoài trời được chuyên gia thiết kế nội thất và giải trí James T. Farmer bài trí. Ảnh chụp trong khu vườn ở Farmdale, tư gia của anh tại Perry, Georgia.

▲ Cây phong Nhật Bản màu vàng, bình hoa cổ bằng ngọc bích, đèn trang men màu hồng đào, và những quả lựu – biểu tượng của gia tộc mẹ anh Farmer – trang trí từ trong phòng ăn tới ở Farmdale.

Tôi thường trang trí theo từng lớp – các lớp vải, các lớp hoa văn – nhưng một không gian chỉ thực sự trọn vẹn khi có thêm hoa để tăng thêm cảm giác đón chào.

American Essence: Ông của anh và những thành viên khác thuộc thế hệ trước trong gia đình là những nhà truyền giáo, và dấu ấn của họ dường như thể hiện trong ảnh thông qua giọng văn phong phú trong các cuốn sách mà anh là tác giả và trong các bài đăng trên mạng xã hội. Gia đình và quá trình lớn lên đã định hình con người anh như thế nào, mà anh hy vọng có thể mang vào các dự án của mình và ngôi nhà của mọi người?

Anh Farmer: Là một nhà truyền giáo, ông tôi đã truyền đi những thông điệp hạnh phúc và đầy hy vọng thay vì sự chỉ trích. Bà tôi thường tiếp đón mọi người sau buổi lễ nhà thờ, vào các ngày lễ và xuyên suốt cả năm – nhà của ông bà rộng cửa đón chào bất kỳ ai trong cuộc sống của họ. Họ đã định hình nên phần lớn con người tôi. Mọi người yêu quý sự tử tế của họ, và tôi hy vọng điều đó sẽ được chuyển hóa vào cuộc sống và công việc của mình.

American Essence: Anh đã viết về đức tin, chẳng hạn như làm sao anh “nhìn thấy Sáng Thế Chủ” trong khu vườn. Anh có thể chia sẻ thêm một chút về vai trò của đức tin trong cuộc sống và công việc của anh không?

Anh Farmer: Chỉ cần một chút sơn thời cũng giúp tạo nên sự khác biệt! Thêm hoa tươi, đổi gối mới, và lấy cảm hứng theo mùa.

▲ Các sắc xanh tươi sáng và sắc trắng tinh khôi, bao gồm cả cây bách nhật và cây thực được từ vườn, mang lại vẻ sang trọng tươi mới cho bàn ăn mùa hè.

Anh Farmer: Khu vườn này là sự sáng tạo của Ngài, và nói cho cùng, hy vọng là thông qua công việc của mình, tôi có thể tôn vinh sự sáng tạo ấy.

American Essence: Anh có những nguyên vọng gì [trong tương lai]?

Anh Farmer: Viết sách là điều tôi thực sự yêu thích. Tôi có 10 đầu sách từ nấu ăn cho đến thiết kế nội thất, nhưng có một điểm chung là đều do tôi tự viết toàn bộ. Tôi dự định sẽ tiếp tục viết nhiều nhất và thường xuyên nhất có thể.

American Essence: Anh có thể chia sẻ về một dự án gần đây mà anh rất tâm huyết, hoặc khiến anh đặc biệt tự hào không?

Anh Farmer: Có một dự án mà chúng tôi mới hoàn thành ở Alabama, là dự án mà tôi bắt đầu thực hiện từ 20 năm trước. Ngay từ giai đoạn tôi chấp chúng vào nghề, gia đình này đã tin tưởng tôi. Đó là một dự án nhỏ thôi – chỉ là một vài công việc trong vườn và một vài thứ trong nhà. Được họ tin tưởng [để mới] nhóm chúng tôi quay lại cho các công trình sau vào thời điểm này trong sự nghiệp khiến tôi nhớ lại cảm giác thuở đầu mới vào nghề.

American Essence: Có những cách nào đơn giản nhưng hiệu quả để mang lại sức sống mới cho một không gian, mà không cần thu dọn đồ đạc và chuyển sang chỗ mới không?

Anh Farmer: Chỉ cần một chút sơn thời cũng giúp tạo nên sự khác biệt! Thêm hoa tươi, đổi gối mới, và lấy cảm hứng theo mùa.

American Essence: Rất nhiều người có năng khiếu trang trí. Làm thế nào anh quyết định trở thành chuyên gia sớm như vậy?

Anh Farmer: Thực ra, trước cả khi biết lái xe, tôi đã bắt tay phụ giúp mẹ và các bạn của bà trồng hoa, chuẩn bị chậu cây, trang trí tiệc. Do vậy, phong cách làm việc này thực sự trở thành một phần con người tôi. Mong muốn biến các đam mê đó thành nghề nghiệp đã đưa tôi đến thế giới thiết kế.

American Essence: Anh có lời khuyên gì cho các nhà thiết kế không chuyên nghiệp hoặc mới vào nghề, những người đang háo hức muốn làm nhiều hơn không?

Anh Farmer: Tôi khuyên các nhà thiết kế trẻ nên học hỏi từ những điều căn bản nhất. Để thực hiện các dự án thiết kế, cần có sự giúp sức của rất nhiều nhóm – nhà xây dựng, kiến trúc sư, thiết kế cảnh quan. Hãy học hỏi từ tất cả họ, thay vì chỉ từ những gì bạn nghĩ mình muốn làm. Biết đâu bạn lại yêu thích một khía cạnh khác của thế

▲ Anh James Farmer tại tư gia.

giới thiết kế! Luôn tự hỏi mình có thể làm gì, tích lũy kinh nghiệm thực tế, và cố gắng hiểu biết đến nơi đến chốn về công việc đó.

American Essence: Anh toát ra sự tích cực và lòng say mê cuộc sống, và anh đã viết về tìm kiếm vẻ đẹp, niềm hy vọng, và sự đổi mới ngay cả khi đang ở trong những ngày tháng tối tăm, mất mát, và đau buồn. Anh tìm thấy niềm vui ở đâu?

Anh Farmer: Xin cảm ơn. Tôi tìm thấy niềm vui trong gia đình, bằng hữu, công việc, và những điều xung quanh. Tôi rất thân với các chị em gái, và tôi may mắn được phụ giúp họ nuôi dạy con cái, còn nhà của di và bác tôi cũng nằm trên cùng một khu đất với nhà tôi, Farmdale. Gắn gũi và kết nối là một phần quan trọng trong niềm hạnh phúc của tôi – đặc biệt là khi cuộc sống bận rộn. Tôi cũng có một nhóm làm việc rất tuyệt nữa, nên công việc thường giống như quãng thời gian ở bên những người bạn thương mến. Tôi cố gắng hết sức đầu tư thời gian vào những việc quan trọng, và là đó là công việc làm lem trong khu vườn hay trông nom mấy đứa cháu trai và cháu gái!

Chăm sóc thân thể của bạn

Hãy tổ điểm một chút màu sắc và sự hứng khởi cho thói quen uống nước của bạn, đồng thời tạo một lối nhắc trực quan để uống nước nhiều hơn: “Suốt mùa hè, tôi luôn mang theo một bình nước chanh lớn kèm bạc hà tươi,” anh Farmer chia sẻ. “Điều đó khiến việc uống đủ nước trở nên thú vị hơn một chút.”

Những lời khuyên giải trí trong mùa hè

Mùa hè ở miền Nam thường khá oi bức, với độ ẩm cao ngất ngưỡng. Nhưng điều đó không ngăn được các quý cô và quý ông nơi đây đón mừng mùa hè. Vì vậy bạn hãy học hỏi từ những điều tốt nhất và làm như anh James Farmer nói: “Hãy đón nhận thời tiết nóng ẩm và tận hưởng mùa hè vui vẻ và thoải mái, theo đúng nghĩa – quần đùi, bữa ăn bình dị bên hồ bơi, và giảm bớt kỷ vọng.”

Sắp đặt bàn ăn hoàn hảo

Để xua tan nóng bức, anh Farmer thích dùng những tông màu “lạnh” về mặt thị giác, từ bánh xe màu sắc. “Xanh lá và trắng là những gam màu dịu mắt hơn giúp cho bàn ăn nhẹ nhàng và tươi mới.”

Hãy dùng những gì bạn có. Anh Farmer thích hái những bông hoa từ khu vườn mùa hè, như hoa cẩm tú cầu, loài hoa “luôn là tâm điểm thu hút sự chú ý và vật trang trí bàn ăn tuyệt vời.”

Vườn của bạn có hoa gì đang nở mà bạn có thể dễ dàng tận dụng?

Giữ mọi thứ đơn giản

Vào hầu hết các buổi tối mùa hè, anh Farmer cất những cuốn sách dạy nấu ăn của mình qua một bên. “Tôi chỉ muốn cảm thấy thư thái,” anh nói, “một món trộn các loại rau tươi – ngô, đậu bắp, và cà chua – và bánh mì kẹp thịt bên hồ bơi.”

Bạn thậm chí có thể bỏ việc nấu nướng, để tập trung cắt những bông hoa tươi hoặc tiếp chuyện với khách. “Đừng quên tận hưởng,” anh Farmer nói. “Nếu điều đó có nghĩa là chọn mua pizza hoặc mua thức ăn mang về, bạn hãy cứ làm điều đó!”

Chăm sóc thân thể của bạn

Hãy tổ điểm một chút màu sắc và sự hứng khởi cho thói quen uống nước của bạn, đồng thời tạo một lối nhắc trực quan để uống nước nhiều hơn: “Suốt mùa hè, tôi luôn mang theo một bình nước chanh lớn kèm bạc hà tươi,” anh Farmer chia sẻ. “Điều đó khiến việc uống đủ nước trở nên thú vị hơn một chút.”

Quan trọng hơn hết, hãy vui vẻ

Nếu chính bạn không cảm thấy vui vẻ, thì sẽ khó để khách cảm thấy thoải mái. Anh Farmer khuyến khích chúng ta thường xuyên giải trí, vì vậy hãy tìm cách loại bỏ căng thẳng khi tổ chức và hòa mình vào tinh thần của buổi tụ họp. Dành sự trang trọng cho một thời điểm khác. Như anh Farmer khuyến, “Điều tốt nhất mà một người chủ nhà có thể tiếp đãi là phong thái thoải mái, tự chủ.”

Bài viết nguyên gốc được đăng tải trên tạp chí American Essence.

Bà Brett Chudá viết về những con người và ý tưởng hấp dẫn đã tạo nên sự khác biệt trên thế giới. Bà có bằng về Văn hóa và Nghệ thuật Thế giới của UCLA và chủ du khắp thế giới từ Alaska đến châu Phi đến châu Âu. Trong những chuyến đi của mình, bà say mê trước những truyền thống độc đáo về vẻ đẹp, sức khỏe, và niềm tin vào Thần của mỗi nền văn hóa.

Y Văn biên dịch

Your Ad Here

Contact:
(714) 356-8899

Thế hệ baby boomer, ‘Chú Sam’ cần quý vị

Tiếp theo từ trang 1

“Ai được ban cho nhiều, thì bị đòi hỏi nhiều.” Câu Kinh thánh được trích dẫn thường xuyên này áp dụng cho tất cả chúng ta, những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số (những người chào đời trong khoảng 1946 đến 1964), đặc biệt trong thời điểm hiện nay. Chúng ta là một thế hệ đã nhận được vô số cơ hội, sự giàu có, và phước lành. Giờ đây, chúng ta có may mắn tuyệt vời là được sống trong một thời điểm và ở nơi mà chúng ta có thể trả lại phần nào đó cho những lợi thế mà chúng ta đã được hưởng bấy lâu.

Và bằng cách đó, chúng ta có thể trở thành chất kết dính gắn kết [người dân] Hoa Kỳ lại với nhau.

Tích tiểu thành đại

Tất nhiên, nhiều người Mỹ cao niên đang thực hiện những bước đi để biến thế giới này và quốc gia của mình thành nơi tốt đẹp hơn. Họ dạy cố vua cho học sinh lớp năm, tư vấn cho các cặp vợ chồng trẻ ở nhà thờ, làm giám sát viên trong những ngày bầu cử, và thực hiện vô số công việc thiện nguyện khác.

Một số người có thể dùng chút tiền của mình để quyên góp cho những mục đích chính đáng. Đa số chúng ta làm những việc giúp đỡ gia đình, bạn hữu, và hàng xóm, chẳng hạn như trông cháu khi cha mẹ chúng đi làm, hoặc đưa một người hàng xóm đau ốm đến cửa hàng thực phẩm.

Những công việc thiện nguyện này hầu được tích lũy dài trong nền văn hóa. Chúng là những chiếc đai ốc và bu lông, tuy chỉ là những bộ phận của máy móc, nhưng khi góp lại hóa ra còn lớn hơn các phần khác. Khi chúng ta cống hiến hết mình cho những nỗ lực này, dù nhỏ nhoi thôi, chúng ta cũng đang góp phần tạo nên một nền văn hóa hào hiệp và thậm chí là tinh yêu thương.

Hơn nữa, cho dù chúng ta dùng các nguồn lực về thời gian và của cải của mình cho người khác như thế nào, thì chúng ta đều có thể là hình mẫu văn minh [cho xã hội] thông qua thái độ của chính mình. Chúng ta có thể chỉnh trang lại cách diện trang phục, kiểm chế ngôn ngữ khiếm nhã, và đón chào thế giới mà chúng ta gặp hàng ngày bằng tinh thần vui vẻ. Chúng ta có thể dẫn dắt người khác bằng cách làm gương cho họ.

Có lẽ điều quan trọng nhất trong tất cả, là chúng ta có thể yêu thương thế hệ trẻ – những người dưới 40 tuổi. Chúng ta có thể làm như vậy bằng cách tránh hoài nghi và bỏ đi

những lời chỉ trích tiêu cực mang tính thế hệ. Những ông lão gắt gỏng và những bà lão khó chịu có thể là nhân vật hài hước trên phim, nhưng ngoài đời, họ hầu hết đều khó ưa. Các bậc cha mẹ tuổi 30 không cần lời than phiền liên tục của người bà rằng, “Mẹ chán ghét việc phải nuôi con trong thời đại này,” và không ai thấy một thông điệp tích cực nào trên miếng dán ở thanh cần xe hơi loan báo rằng, “Tôi đang tiêu xài tài sản thừa kế của con tôi.”

Có thể chúng ta không nhận ra, nhưng giới trẻ cũng thường bối rối và trăn trở trước những biến động văn hóa tương tự như chúng ta. Những bậc cao niên đã duỗi tuổi Ảnh An sinh Xã hội hoặc về hưu có trí huệ, đều nhìn thấy ở người trẻ – cho dù đó là những chiếc khăn, hình xăm, sự hoang dã, hay niềm tin chưa được kiểm chứng – một tâm hồn con người khao khát được kết nối và sự thật.

Hãy nhìn cả hai phương diện

Trong quyển “The true soldier” (Người Linh Địch Thực) của nhà văn GK Chesterton viết năm 1911, có câu rằng, “[Một người lính địch thực] chiến đấu không phải vì anh ta ghét những gì ở trước mặt, mà vì anh ta yêu những gì ở sau lưng.”

Nếu chúng ta làm một phép ẩn dụ cho câu nói của nhà văn Chesterton, thì có thể nói rằng, hầu hết chúng ta, bất kể quan điểm chính trị của chúng ta là gì, đều muốn bảo vệ những điều mà chúng ta yêu quý trong quá khứ và muốn thấy chúng được mang tới hiện tại và tương lai.

Đổi mới việc định hình tương lai đó, chúng ta nên chiến đấu không phải vì hận thù hay sợ hãi, mà vì hy vọng, mong muốn biến thế giới này thành một nơi tốt đẹp hơn cho những người đến sau chúng ta. Đứng là, hầu hết chúng ta sẽ tranh đấu như những người lính trong các cuộc giao tranh nhỏ, những cá nhân cố gắng làm cho cuộc sống thường nhật trở nên dễ chịu hơn một chút, văn minh hơn một chút – để biến tương lai này thành hiện thực.

Đầu thế nào đi nữa, hãy thắng những cuộc giao tranh nhỏ này, và chúng ta sẽ thắng cả cuộc chiến.

Ông Jeff Minick có bốn người con và rất nhiều cháu. Trong 20 năm, ông đã quay lịch sử, văn học, và tiếng Latin cho các buổi hội thảo dành cho học sinh học tại gia ở Asheville, North Carolina.

▲ Chúng ta có thể dẫn dắt người khác bằng cách làm gương cho họ.

9 món ngon của Hoa Kỳ thường bị cho là món ăn của nước khác

Tạ Thi Ân

Ở Hoa Kỳ, có nhiều món ăn phổ biến thường bị hiểu sai thành các món ăn của nước ngoài. Trên thực tế, những món ăn này là chính gốc Hoa Kỳ.

Quả thật văn hóa ẩm thực đa dạng của Hoa Kỳ được dung hợp từ những món ăn truyền thống của các dân tộc khác nhau do người dân nhập cư mang đến. Tuy nhiên có rất nhiều món ăn

trông giống như món ăn của nước khác, nhưng thực tế lại là món ăn do chính người Mỹ sáng tạo ra. Ví dụ như món mì Spaghetti và thịt viên (Spaghetti and Meatballs) nổi tiếng.

Còn có một số món ăn được sáng tạo dựa trên việc lấy cảm hứng từ văn hóa ẩm thực của các dân tộc khác. Chẳng hạn như món thịt xay cay (Chili Con Carne), đa số mọi người đều cho rằng đây là món ăn Mexico, thực

tế không phải vậy. Các đầu bếp Mexico khi hầm thịt thường kết hợp với ớt, nhưng Mexico không có món thịt xay cay.

Ngoài ra, trong tên gọi của một số món ăn có kèm theo tên gọi của một số quốc gia, nhưng không hề liên quan gì đến quốc gia đó. Ví dụ như món English Muffin, nhưng món này không xuất xứ từ Anh quốc, món German Chocolate Cake cũng không dính dáng gì đến nước Đức.

▲ Món bánh English Muffin.

▲ Món thập cẩm Chop Suey của Mỹ.

▲ Món German Chocolate Cake.

▲ Món sushi cuộn cá ngừ cay.

ALL PHOTOS BY SHUTTERSTOCK

1 Món bánh English Muffin

Món bánh English Muffin thực ra là một món ngon được thợ làm bánh người Anh tên Samuel Bath Thomas phát minh ra sau khi đi cư đến New York vào năm 1894. Bánh English Muffin ban đầu được gọi là bánh nướng xốp Toaster Crumpet. Thực tế, bánh English Muffin với bánh nướng xốp của Anh (Crumpet) là hai loại bánh khác nhau. Bề mặt bánh nướng xốp của Anh có rất nhiều lỗ nhỏ, còn các lỗ nhỏ của bánh English Muffin nằm bên trong bánh. Hơn nữa, bánh Crumpet ăn nguyên cái, còn bánh English Muffin có thể cắt đôi ra đặt trên lò nướng để dùng.

Ông Thomas đã phát triển loại bánh English Muffin với các lỗ xuất hiện bên trong chứ không phải trên bề mặt bánh. Như vậy, bánh có thể nướng dễ dàng hơn. Hơn nữa, những lỗ nhỏ lồi lõm này rất thích hợp để phết mứt trái cây hoặc bơ, đồng thời cũng có thể cho lên đó một lớp trứng Benedict. Lớp vỏ của bánh English Muffin đặc và chắc, khi thưởng thức có độ đàn hồi và tỏa ra mùi thơm.

2 Món thập cẩm Chop Suey

Chop Suey không phải là một câu

chửi mắng, mà đó là một món ăn của người Mỹ gốc Hoa. Có nhiều ý kiến khác nhau về nguồn gốc của món Chop Suey này. Ở vùng Quảng Đông của Trung Quốc thực sự có một món ăn địa phương được gọi là Chop Suey (Tsap Seui hoặc Shap Sui), thường được làm từ thịt lợn động vật. Tuy nhiên, món Chop Suey của Mỹ được làm từ thịt gà, thịt bò hoặc thịt heo băm nhỏ, xào chung với giá đậu, cần tây và các loại rau khác.

Đa số mọi người cho rằng món Chop Suey của Mỹ chắc chắn không phải xuất xứ từ Trung Quốc. Rất có thể vào cuối thế kỷ 19, một số đầu bếp người Mỹ gốc Hoa (ở San Francisco) đã nấu ra món này trong các bữa ăn để cung cấp cho các công nhân làm việc trên đường xe lửa hoặc thợ mỏ người Mỹ gốc Quảng Đông. Đây là một món ăn vừa rẻ vừa có thể no bụng. Tuy nhiên, một số học giả cho rằng, khu vực Đài Sơn ở vùng phía nam Quảng Đông có một món ăn truyền thống rất giống với món Chop Suey của Mỹ. Một số người gọi món ăn này là “món thập cẩm Lý Hồng Chương”. Các chuyên gia phán đoán rằng, có thể vào thời đó, đã có người muốn mượn danh tiếng của Lý Hồng Chương để thu hút

3 Bánh ngọt German Chocolate

Bánh ngọt Chocolate này kết hợp với lớp đường áo làm từ hạt hồ đào (pecan) Mỹ và dừa. Vừa mới nhìn qua còn cho rằng German Chocolate là một loại bánh chocolate có xuất xứ từ nước Đức. Thực tế thì loại bánh này hoàn toàn không liên quan gì đến nước Đức. Năm 1957, một người phụ nữ ở Dallas, Hoa Kỳ đã cung cấp công thức làm bánh này. Bà đã sử dụng chocolate nướng do thợ làm bánh người Mỹ Samuel German sáng chế làm nguyên liệu chính. Vì vậy bà đã lấy tên họ của German để đặt tên cho bánh.

Nguyên liệu chocolate nướng mà bà sử dụng là sản phẩm do ông German nghiên cứu cho Công ty Baker's Chocolate. Nếu quý vị muốn làm một chiếc bánh chocolate có hương vị giống như công thức, thì nên sử dụng “Baker's German's Sweet Chocolate” do Công ty Baker sản xuất. Hiện nay nguyên liệu này đã có bán trên thị trường.

4 Món Sushi cuộn

Quý vị sẽ không bao giờ tìm thấy

món Sushi cuộn California ở Osaka, Nhật Bản. Sushi có nguồn gốc từ Nhật Bản, nhưng những cuộn sushi đầy sáng tạo và đầy màu sắc được bán trong các nhà hàng sushi ở Hoa Kỳ mới là món ăn chính thống của nước này. Vào năm 1966, sushi của Nhật Bản lần đầu tiên được du nhập vào Hoa Kỳ. Nhưng phải đến những năm 1970, các đầu bếp sushi Mỹ mới bắt đầu thử kết hợp cơm và cá sống để làm món sushi cuộn nhằm thu hút vị giác của người Mỹ. Thế nên, món Sushi cuộn California và Sushi cuộn cá ngừ cay đã ra đời.

Sushi cuộn California lúc đầu xuất hiện tại Los Angeles vào những năm 1960. Món này dùng quả bơ bản xứ kết hợp với thịt cua, sau đó lại dùng lá rong biển bọc bên ngoài cơm. Vài năm sau, một đầu bếp khác đã làm ngược lại, bọc cơm bên ngoài lá rong biển. Trong khi đó, Sushi cuộn cá ngừ cay xuất hiện vào những năm 1980. Các đầu bếp sushi ở Los Angeles muốn giảm thiểu lãng phí, đã nghiên cứu phần cá ngừ sống còn dư, kết hợp với sốt mù tạt (Mayonnaise-chili Sauce) làm thành Sushi cuộn. Sốt mù tạt vừa có thể giúp át đi mùi tanh của cá, vừa có thể hòa quyện với vị ngọt của cá ngừ.

▲ Món mì Spaghetti cùng với thịt viên.

▲ Món Chimichanga.

▲ Món thịt hầm cay (Chili Con Carne).

▲ Xúc xích đỏ Ý (Pepperoni) không phải là món ăn của Ý.

5 Món mì Spaghetti thịt viên cổ điển

Ở Ý có món mì Spaghetti và thịt viên. Tuy nhiên, vào cuối thế kỷ 19 khi người Ý di cư sang Hoa Kỳ thì họ chưa bao giờ nấu mì Spaghetti và thịt viên cùng nhau, mà họ ăn riêng từng món. Món thịt viên truyền thống của Ý thông thường dùng nguyên liệu thịt từ cừ, gà tây, rất ít sử dụng thịt bò. Bởi vì sản lượng thịt bò ở Ý không dồi dào như ở Hoa Kỳ. Hơn nữa, thịt viên của Ý chủ yếu được dùng làm món chính hoặc nấu súp, chứ không cho chung vào với món mì ống Spaghetti.

Khi người Ý di cư đến Hoa Kỳ, tất nhiên họ cũng mang theo văn hóa ẩm thực của mình, trong đó có cả công thức làm món thịt viên Ý. Tuy nhiên, nguồn thịt ở Hoa Kỳ rất dồi dào, giá cả tương đối rẻ. Thế nên, người Ý nhập cư đến mỗi trường mới đã điều chỉnh công thức món thịt viên Ý phù hợp với điều kiện địa phương. Vì vậy, họ bắt đầu sử dụng thịt bò xay làm nguyên liệu, hơn nữa viên thịt cũng to hơn. Đồng thời, mì sợi và cà chua đóng hộp được bán rộng rãi khắp nơi, giá lại rẻ. Vì vậy, vào khoảng giữa năm 1880 đến 1920, món mì Spaghetti thịt viên kinh điển hợp thời thế ra đời.

6 Món Chimichangas

Chimichangas là một loại burrito của Mexico chiên giòn, bên trong

có nhân gồm thịt, hạt đậu, cơm, và các nguyên liệu khác. Đây là món ngon đặc sắc của vùng Tây Nam Hoa Kỳ. Nguồn gốc xuất xứ của món này còn nhiều tranh cãi. Tuy nhiên, hầu hết các nhà sử học đều đồng ý rằng bánh Chimichangas có nguồn gốc ở Tucson, Arizona, Hoa Kỳ.

Theo thời báo “Los Angeles Times”, vào những năm 1940 hoặc 1950, bà Monica Flynn – chủ nhà hàng El Charro ở Tucson – đã vô tình làm rơi chiếc bánh burrito vào một chảo dầu nóng. Bà đã thốt lên một câu bằng tiếng Tây Ban Nha là “chimichanga”, từ đó món Chimichangas ra đời.

Món Chimichangas ngon nhất là được làm từ bánh bập thù công kiểu Sonoran. Món bánh bập này được ép mỏng và rất dai, sau khi chiên cảm giác rất giòn, hơn nữa còn có thể truyền nhiệt độ nóng của dầu vào bên trong cuộn bánh rất tốt.

7 Món thịt hầm cay (Chili Con Carne)

Mặc dù thịt hầm là một món ăn khá phổ biến ở khắp nơi trên thế giới, nhưng món thịt hầm cay Chili Con Carne lại có một hương vị độc đáo riêng biệt, được nhiều người yêu thích. Hiện nay, nguồn gốc của món này vẫn còn gây tranh cãi. Có người nói rằng thịt hầm cay ban đầu là thức ăn được nhà bếp của nhà tù tiểu bang nấu cung cấp cho tù nhân, số lượng vừa nhiều, giá lại rẻ. Song, đa số mọi người đều đồng ý

rằng, món thịt hầm cay có thể đã được tạo ra vào giữa thế kỷ 19 bởi các chàng cowboy ở Texas trong quá trình chăn bò. Món thịt hầm cay này có mặt khắp nơi ở tiểu bang Texas, trong khi ở Mexico không phổ biến. Năm 1893, tại Hội chợ triển lãm Thế giới Chicago, tiểu bang Texas đã thiết lập gian hàng bán món thịt hầm cay San Antonio. Từ đó danh tiếng của món thịt hầm cay Chili Con Carne ngày càng lan xa.

8 Xúc xích đỏ Ý (Pepperoni)

Nếu quý vị du lịch đến Ý và muốn gọi một cái bánh pizza pepperoni Ý, có thể quý vị sẽ nhận được một bánh pizza có lớp phủ là ớt chuông thay vì xúc xích pepperoni Ý. Bởi vì “ớt chuông” trong tiếng Ý là “peperone”, còn “pepperoni” không phải là tiếng Ý.

Pepperoni Ý được làm từ thịt heo hoặc thịt bò băm nhỏ, hoặc kết hợp cả hai, ướp với muối, thêm gia vị và ớt bột, tiêu cho vừa vị rồi đem phơi khô. Món này không phải là một món ăn của người Ý, mà là sáng tạo của người Ý sau khi di cư đến sống tại New York vào đầu thế kỷ 20. Sau này, nó trở thành một trong những nguyên liệu phổ biến trên mặt bánh pizza được yêu thích nhất tại Hoa Kỳ.

9 Kem Häagen-Dazs

Vào những năm 1920 tại quận Brooklyn, New York, một người Do Thái gốc Ba Lan tên Reuben Mattus,

▲ Món kem Häagen-Dazs.

cùng với người chủ của mình bắt đầu bán kem Ý. Khi đó Reuben vẫn còn là một cậu bé nhỏ tuổi.

Về sau, vào những năm 1960, khi Reuben trở thành người đứng đầu doanh nghiệp gia đình, anh đã quyết định sản xuất hàng loạt loại kem ly thượng hạng, và lấy các chữ phát âm theo tiếng Đan Mạch để đặt tên cho sản phẩm. Có thể là do người dân Đan Mạch yêu thích kem ly, cũng có thể là để tưởng nhớ các anh hùng của tổ chức đấu tranh của Đan Mạch. Những anh hùng này đã cứu sống vô số người dân Do Thái ở Đan Mạch trong Hệ nhị Thế chiến.

Có thông tin cho rằng anh Reube đã thử đặt rất nhiều tên giống tiếng Đan Mạch vào thời điểm trước khi quyết định chọn tên Häagen-Dazs. Häagen-Dazs không có nghĩa gì trong tiếng Đan Mạch, nó chỉ nghe có vẻ giống tiếng Đan Mạch mà thôi.

Lam Yên biên dịch

▲ Theo Neil Postman, tác giả cuốn “Xây Dựng Cây Cầu Đến Thế Kỳ 18”, kỹ năng đặt câu hỏi là “kỹ năng trí tuệ quan trọng nhất mà con người có được.”

5 cách giúp con bạn không bị cuốn theo đám đông

Annie Holmquist

Trong vài năm qua, người ta thường xuyên nhìn thấy các bậc cha mẹ giật mình hiện diện tại cuộc họp hội đồng trường. Họ lo lắng về những nội dung tình dục lộ liễu hoặc khuyến khích chuyển giới được trình bày trong lớp học.

Nhưng trong một cuộc họp hội đồng trường gần đây tại tiểu bang California, các bậc cha mẹ lại tỏ thái độ khó chịu về một vấn đề khác ngoài chủ đề giới tính và tình dục. Lần này, họ lo ngại về việc các khóa học danh dự (honors class) đã bị loại bỏ dưới danh nghĩa “công bằng”.

Các bậc cha mẹ nói với hội đồng trường rằng việc học hiện nay quá dễ dàng đối với học sinh. Một người mẹ nhấn mạnh cô ấy mong muốn con mình được thử thách nhiều hơn.

“Con gái tôi hiện đang là học sinh lớp 10; cháu nói rằng việc học của cháu không còn hiệu quả,” một phụ huynh khác chia sẻ. “Cháu đã theo học các lớp danh dự từ đầu tới giờ và bây giờ, khi là học sinh lớp 10, cháu nói rằng việc học không còn thách thức nữa.”

Có lẽ, sự thiếu thử thách mới là mục đích thực sự. Cái có “công bằng” được đưa ra như một vớ bợ tốt đẹp, dùng để dẫn chính trị – nhưng có lẽ điều mà những người cảm thấy ấy thực sự muốn chính là một xã hội hung dữ, không có đủ trí tuệ để chống lại quyền lực ngày càng bành trướng của chính phủ do giới tinh hoa nắm giữ.

Kể từ khi được thành lập, chính phủ

Mỹ đã phụ thuộc vào tầng lớp trí thức. Như nhà giáo dục Neil Postman giải thích trong cuốn sách “Xây Dựng Cây Cầu Đến Thế Kỳ 18”, những nhân vật như Tổng thống Thomas Jefferson tin rằng “cách tốt nhất để công dân bảo vệ quyền tự do của mình là khuyến khích họ hoài nghi, nghi ngờ chính quyền, và sẵn sàng (không sợ hãi) để chống lại các lời tuyên truyền.” Điều này được

thực hiện bằng cách đào tạo các công dân có “óc phê bình”.

Rõ ràng, các lớp học ngày nay – dù có phải lớp danh dự hay không – đều không đào tạo học sinh theo hướng này. Vậy làm thế nào để chúng ta, với tư cách là các bậc cha mẹ và những người lớn quan tâm [trẻ con], có thể mang đến cho học sinh ngày nay một nền giáo dục vững chắc và đầy thử thách?

Chúng ta, với tư cách là các bậc cha mẹ và những người lớn quan tâm [trẻ con], có thể mang đến cho học sinh ngày nay một nền giáo dục vững chắc và đầy thử thách? Tác giả Postman đưa ra năm ý tưởng dưới đây; mà đáng buồn thay, chúng hoàn toàn xa lạ với hệ thống giáo dục thời nay.

1. Dạy học sinh cách đặt câu hỏi

Tác giả Postman viết rằng, kỹ năng đặt câu hỏi “không được dạy ở trường” – một sự thật đáng kinh ngạc vì đây là “kỹ năng trí tuệ quan trọng nhất mà con người có được.” Có một vài lý do

khả dĩ cho tình trạng thiếu vắng việc giảng dạy kỹ năng này, bao gồm việc giáo viên không biết cách dạy một

môn học như vậy, cũng như họ và các nhà lãnh đạo khác không muốn học sinh hiểu về nghệ thuật đặt câu hỏi, vì “họ muốn học sinh là người đưa ra câu trả lời, chứ không phải là người đặt câu hỏi.”

Thất bại trong việc đặt câu hỏi sẽ cản trở sự tò mò. Học sinh chấp nhận thế giới như nó vốn có và biến các em thành một bình chứa thụ động đang chờ được lấp đầy, thay vì một bình chứa tích cực, sẵn sàng rót vào cho người khác, đưa ra những khả năng, và tạo kết nối. Đã đến lúc dạy học sinh đặt câu hỏi và biến các em thành những bình chứa chủ động, chứ không phải bị động.

Làm thế nào để chúng ta, với tư cách là các bậc cha mẹ và những người lớn quan tâm [trẻ con], có thể mang đến cho học sinh ngày nay một nền giáo dục vững chắc và đầy thử thách?

2. Vượt qua giai đoạn ngữ pháp

Nhiều người đã quen thuộc với “trường ngữ pháp” – một thuật ngữ đồng nghĩa với trường tiểu học. Nhưng điều mà nhiều người không nhận ra là trường ngữ pháp chỉ là một trong ba giai đoạn giáo dục, hai giai đoạn còn lại là suy luận và hùng biện.

Ngày nay, chúng ta phần lớn đã quên hai giai đoạn sau này, nhưng tác giả Postman khuyến khích ta nên hồi sinh chúng.

Ông viết: “Những môn học này tập trung vào mối quan hệ giữa ngôn ngữ và hiện thực; dạy học sinh về sự khác biệt giữa các dạng diễn đạt, về

bản chất của tuyên truyền, về cách chúng ta tìm kiếm sự thật.” Cùng với việc ngôn ngữ và ý nghĩa của từ ngữ liên tục thay đổi và được dùng [tùy tiện] để phục vụ cho bất kỳ nghị trình nào của con người thời nay, thì đây dường như là lúc thích hợp để hồi sinh óc suy luận và kỹ năng hùng biện.

“Nghiêm túc trong việc nghiên cứu truyền dưới mọi biến thể đầy cảm dỗ của nó.”

3. Cho tiếp xúc với nhiều giả thuyết khoa học khác nhau

Tác giả Postman giải thích, hướng dẫn khoa học ngày nay về bản chất rất giáo điều và độc đoán, chính vì vậy, “nó hoàn toàn trái ngược với niềm tin khoa học”. Do đó, tác giả Postman tin rằng các giả thuyết khoa học trái ngược nhau nên được giảng dạy cùng nhau – ví dụ như thuyết tiến hóa và thuyết sáng tạo, hoặc thuyết hệ địa tâm của nhà bác học Ptolemy và thuyết nhật tâm của nhà bác học Copernic – khiến học sinh phải suy xét về bằng chứng cho mỗi giả thuyết “và sau đó giải thích lý do vì sao các em nghĩ giả thuyết này nên được ưu tiên hơn giả thuyết còn lại.”

“Khoa học chân chính không có gì phải sợ hãi trước khoa học sai lầm,” tác giả Postman viết, “và bằng cách đặt chúng cạnh nhau, việc giáo dục thế hệ trẻ của chúng ta sẽ thực hiện được tốt hơn.”

Xem tiếp trang 6

Quý vị muốn tặng báo cho người thân, bạn bè? Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

TEL: (714) 356-8899 | WWW.EPOCHTIMESVIET.COM

EPOCH TIMES TIẾNG VIỆT

Ngày của Cha: Hãy trao tặng Cha những kỷ niệm

Thay vì cà vạt hay đồ điện tử thông thường, hãy tặng Cha những kỷ niệm mới mẻ, quý giá

Barbara Danza

Đây là lúc để tôn vinh người cha. Khi nghĩ về những cách để tri ân người cha trong cuộc đời mình, nhiều người trong chúng ta chỉ gói gọn trong các món quà thông thường như cà vạt, ly tách, hoặc đồ điện tử. Nhưng giá trị của cuộc sống nằm ở những gì trải qua, không phải các thứ vật chất. Trong Ngày của Cha năm nay, thay vì những món đồ quen thuộc, tại sao bạn không tặng Cha một trải nghiệm mà ông sẽ trân trọng mãi mãi? Dưới đây là một số gợi ý về những gì bạn có thể trao tặng để tôn vinh và bày tỏ lòng biết ơn người cha tuyệt vời của mình.

Hoạt động yêu thích của cha

Cha thích gì? Câu cá? Đánh golf? Đạp xe? Lướt sóng? Bất kỳ điều gì cha thích, hãy tổ chức một buổi đi chơi cá gia dành để thực hiện điều đó.

Bạn hãy lo liệu tất cả những việc nhỏ nhặt mà cha thường đảm nhận. Nếu ông thường chất đồ lên xe, hãy nhờ các cháu làm. Nếu ông thường là người lái xe hoặc dẫn đường, hãy gỡ bỏ trách nhiệm đó khỏi vai ông. Nếu ông là người luôn kiểm tra để bảo đảm các cửa đã được khóa trước khi rời đi, bánh xe đạp đã được bơm căng, suất đặt chỗ đã được xác nhận, hoặc bất cứ điều gì cha thường phải giải quyết, hãy đưa ông ra khỏi các trách nhiệm đó, để ông tận hưởng một ngày làm những gì mình thích cùng gia đình mà không cần bận tâm đến bất kỳ việc gì.

Sự kiện cha yêu thích

Cha có thích thể thao, âm nhạc, hài kịch, hay săn khấu không? Hãy tìm về cho một sự kiện sắp tới mà ông sẽ thích thú khi tham dự. Chiếc áo jersey mà ông thường xuyên mặc, một diễn

▲ Hãy tặng cha những kỷ niệm mới mẻ và đáng nhớ bên những người thân yêu.

viên hài mà ông hay trích lại [lời thoại của người đó], hoặc các bản nhạc được phát nhiều nhất trong danh sách của ông đều có thể là gợi ý về những điều ông thực sự yêu thích. Biến món quà trở nên đặc biệt hơn bằng cách sắp xếp phương tiện đi lại, mời thêm bạn bè, hoặc đặt chỗ trước cho bữa tối hôm đó.

Mời cha cùng cắm trại ở sân sau

Là một hoạt động thú vị cho thời điểm này trong năm, hãy bàn bạc với các con để tạo ra một khu cắm trại ở sân sau nhà, có đầy đủ lều bạt, bữa tối trên bếp nướng, và lửa trại.

Cùng nhau tận hưởng thời gian bên gia đình và kiên quyết không cho cha động tay vào bất cứ việc gì. Mục đích của bạn là biến món quà thành niềm vui thú thật mà cha sẽ trân trọng, chứ không phải để nó trở thành công việc vặt vãnh [mà ông phải lo liệu] trong Ngày của Cha.

Đi chơi cùng cha

Tạo bất ngờ cho cha bằng một chuyến đi cuối tuần đến một trong những địa điểm ông yêu thích hoặc một địa điểm mới mà ông muốn khám phá. Một lần nữa, bạn hãy lo liệu các chi tiết để ông có thể thoải mái lên đường mà không cần lo lắng. Những khoảnh khắc như thế này sẽ trở thành những kỷ niệm suốt đời.

Tạo một danh sách 'Xong cả rồi, cha yêu ơi!

Nếu cha có một số thứ phiền toái cần sửa chữa hoặc các việc nhà mà ông chưa có thời gian làm, hãy cùng với các con hoàn thành chúng. Có lẽ đó là một vòi nước bị rò rỉ, một garage cần dọn dẹp, một cây đàn guitar cần chỉnh dây, công việc sân vườn cần thực hiện, hoặc một vết xước trên xe mà ông muốn giải quyết. Hãy thuê

người hoặc tự mình hoàn thành các nhiệm vụ đó cho ông.

Để có được khoảnh khắc "ta-da" ấy, hãy gói danh sách các việc đã làm thành một món quà và nhìn ngắm cảm giác nhẹ nhõm trên gương mặt cha vào ngày này. Sau đó, hãy mời ông tận hưởng khoảng thời gian thư thái xứng đáng vào Ngày của Cha.

Để tôn vinh cha vì ông là chính ông, vì những gì ông yêu thích, và vì tất cả những gì ông làm đã khiến ông trở thành người cha tuyệt vời nhất trên đời, điều đó chỉ cần một chút suy nghĩ và rất nhiều tình yêu thương. Cha đóng một vai trò quan trọng trong cuộc sống và cộng đồng của chúng ta, ông xứng đáng được tôn vinh hết lòng và yêu thương. Chúc mừng Ngày của Cha!

Minh Chi biên dịch

5 cách giúp con bạn không bị cuốn theo đám đông

Tiếp theo từ trang 5

Từng trải qua đại dịch COVID-19, trực tiếp thể nghiệm kết quả của nhiều giả thuyết khoa học và ý học khác nhau về sự lây lan và hành vi của bệnh truyền nhiễm, có vẻ như nhiều người trong chúng ta đã được tich hơn nếu thể hệ của chúng ta được học cách tiếp cận khoa học như vậy.

4. Giáo dục công nghệ theo kiểu khác

Trong khoảng 30 năm qua, nhu cầu về các thiết bị công nghệ mới nhất dường như luôn là ưu tiên hàng đầu của các thầy cô. Đầu tiên, máy điện toán là vô cùng cần thiết, tiếp đó là máy tính bảng cho mọi học sinh, trước đây là bảng tương tác thông minh (nhưng những thứ đó liệu có còn phổ biến không?). Như gần đây có người nhận xét với tôi rằng, các trường học có lẽ đã đẩy mạnh giảng dạy về công nghệ để họ trông như đang làm gì đó.

Cho dù điều đó có đúng hay không, tác giả Postman khuyến khích chúng ta nên theo đuổi việc giáo dục công nghệ khác đi, không coi trọng vào cách sử dụng máy điện toán, mà tập trung vào "các tác động đến tâm lý, xã hội, và chính trị của công nghệ mới".

"Nếu chúng ta định biến giáo dục công nghệ thành một phần của chương trình

giảng dạy," tác giả Postman viết, "thì mục tiêu của nó phải là dạy học sinh sử dụng công nghệ thay vì bị công nghệ điều khiển. Và điều đó có nghĩa là học sinh phải biết việc sử dụng công nghệ ảnh hưởng như thế nào đến môi trường xã hội nơi các em sinh sống, cũng như cuộc sống cá nhân của chính các em."

5. Kết hợp giảng dạy về tin ngưỡng

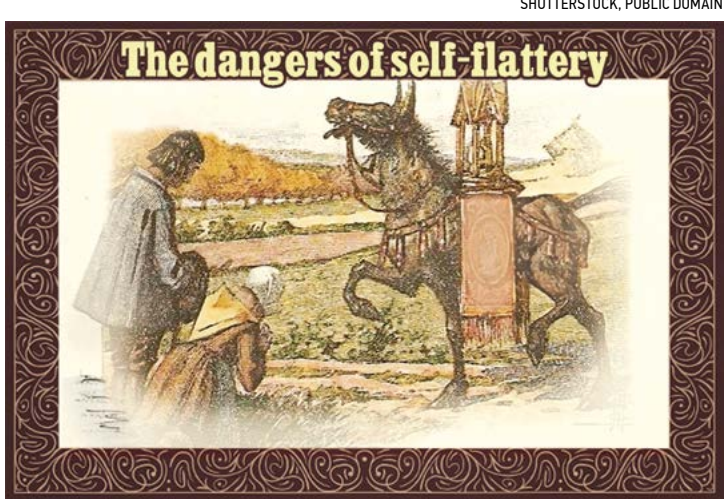
Tác giả Postman thừa nhận đây là một vấn đề phức tạp bởi sự tách biệt giữa nhà thờ và nhà nước. Tuy nhiên, có hai lý do khiến ông tin rằng một nền giáo dục tốt cần có nội dung giảng dạy về tin ngưỡng.

Đầu tiên là, nếu không có kiến thức về tin ngưỡng, học sinh sẽ thiếu hiểu biết về văn hóa, không hiểu ý nghĩa đằng sau nhiều vở kịch, tác phẩm nghệ thuật, và các tham chiếu xã hội khác. Thứ hai là, mọi người đều cần trấn trở với những câu hỏi lớn của cuộc sống, "Tôi là ai?" và "Tôi đến thế giới này vì điều gì?" Tác giả Postman đã đặt ra câu hỏi: "Liệu có thể trả lời những vấn đề này trong khi phớt lờ đi các câu trả lời mà tin ngưỡng đưa ra hay không?"

Các trường công lập ngày nay tập trung chủ yếu vào việc thúc đẩy các nghị trình công bằng, hòa nhập, và đúng đắn chính trị. Bất kể là con cháu của bạn có đang theo học tại các trường công hay không, tại sao chúng ta không đi theo một hướng khác, và bắt đầu truyền dạy cho con em chúng ta năm hình thức giáo dục thay thế này? Thực hiện được như vậy có thể giúp các con không bị hòa lẫn vào đám đông và dẫn dắt chúng đi trên con đường của các nhà lãnh đạo tương lai.

Cô Annie Holmquist là nhà bình luận văn hóa đến từ vùng trung tâm của Hoa Kỳ. Cô yêu thích những cuốn sách cổ điển, kiến trúc, âm nhạc, và các giá trị.

Thanh Vy biên dịch

▲ Bức tranh minh họa "The Ass Carrying Relics" (Chú Lừa Chở Thánh Tích) của họa sĩ Edmund Malassis (1856-1941). Epoch Times tổng hợp.

Truyện ngụ ngôn Aesop: Chú Lừa kiêu ngạo

Epoch Inspired Staff

Một bức tượng linh thiêng đang được rước đến đền thờ. Bức tượng đặt trên lưng một chú Lừa được trang trí bằng nhiều vòng hoa và đồ trang sức long lẫy, theo sau là một đoàn rước lớn gồm các thầy tế và tiểu đồng đi cùng nó qua các con phố.

Khi Lừa bước đi trên đường, người dân cung kính cúi đầu hoặc quy xuống hành lễ, và Lừa tưởng rằng sự tôn kính đó là dành cho mình.

Với cái đầu chứa đầy ý tưởng ngu xuẩn này, Lừa trở nên đường đường tự đắc và kiêu căng tự phụ đến mức đứng lại và bắt đầu kêu lớn be be. Nhưng khi Lừa ta đang kêu giữa chừng thì người lái lừa đã đoán được những gì nó nghĩ trong đầu, và bắt đầu dùng roi quất nó không thương tiếc.

"Đi tiếp đi, con lừa ngu ngốc," ông la lên. "Sự tôn kính này không dành cho người, mà là dành cho bức tượng trên lưng người đấy."

Đừng cố gắng giành lấy công lao thuộc về người khác.

Aesop (khoảng năm 620-564 trước Công Nguyên) là người kể chuyện Hy Lạp được biết đến với rất nhiều truyện ngụ ngôn. Những truyện ngắn của ông, cũng với giá trị đạo đức, đã có ảnh hưởng sâu rộng đến nền văn hóa và văn minh của chúng ta, góp phần giáo dục trẻ em. Những truyện này còn giúp người lớn nhìn nhận lại mình, lựa chọn giữ lấy đức hạnh, lưu tâm với những cảnh báo ẩn ý.

Thiên Ân biên dịch

Bức tranh khảm tuyệt đẹp được mệnh danh là 'Nàng Mona Lisa' của Thổ Nhĩ Kỳ

Michael Wing

Du khách sẽ nhìn thấy gương mặt của cô gái này trên các ấn phẩm quảng cáo, bích chương du lịch, và các biển quảng cáo trên khắp Thổ Nhĩ Kỳ, nếu du lịch đến đây. Đôi mắt đầy ám ảnh đó nhìn chăm chú chúng ta như những giếng nước phản chiếu chính tâm hồn cô - có lẽ đôi mắt ấy dành cho một quý tộc La Mã giàu có nào đó, người từng sở hữu dinh thự mà bức tranh tô điểm.

Về mặt có ẩn chứa nỗi buồn, rồi chuyển sang hạnh phúc, và cứ thế lặp lại. Dù bạn đi đến đâu trên khắp Thổ Nhĩ Kỳ - thì ánh mắt đó vẫn dõi theo bạn.

Không một ai biết chính xác danh tính của cô - ngay cả các nhà sử học hay các nhà khảo cổ - mặc dù cô được các nhà nghiên cứu hiện đại gọi đùa là "Gypsy Girl" (Cô gái Gypsy hay Digan), khi bức tranh được khai quật lần đầu dưới đồng cỏ nát trong phòng ăn của Dinh thự Mainad. Bức tranh khảm này hiện được trưng bày tại Viện Bảo tàng Khảm Zeugma trang lễ ở thành phố Gaziantep, cách biệt thự nói trên khoảng 50 km về phía Tây, và là một phần nhỏ của bức tranh khảm đá màu.

Cô chính là biểu tượng của thành phố Gaziantep ngày nay.

Bức tranh khảm "Gypsy Girl" trở nên nổi tiếng đến mức có hẳn một căn phòng để trưng bày riêng, và ánh mắt không thể nhám lần đó đã mang lại cho bức tranh danh hiệu "Nàng Mona Lisa" của Viện bảo tàng Zeugma. Chỉ có một ảnh đèn-mờ chiếu sáng bức chân dung. Mái tóc rối, đôi gò má cao, khuyên tai, và băng đô có thể là lý do cho danh hiệu này, nhưng người ta vẫn chưa thể chắc chắn rằng cô có phải là phụ nữ hay không. Một số người phỏng đoán cô có thể là Gaia, nữ Thần Đất Mẹ, trong khi nhiều người khác lại cho rằng bức chân dung này có lẽ là Alexander Đại đế.

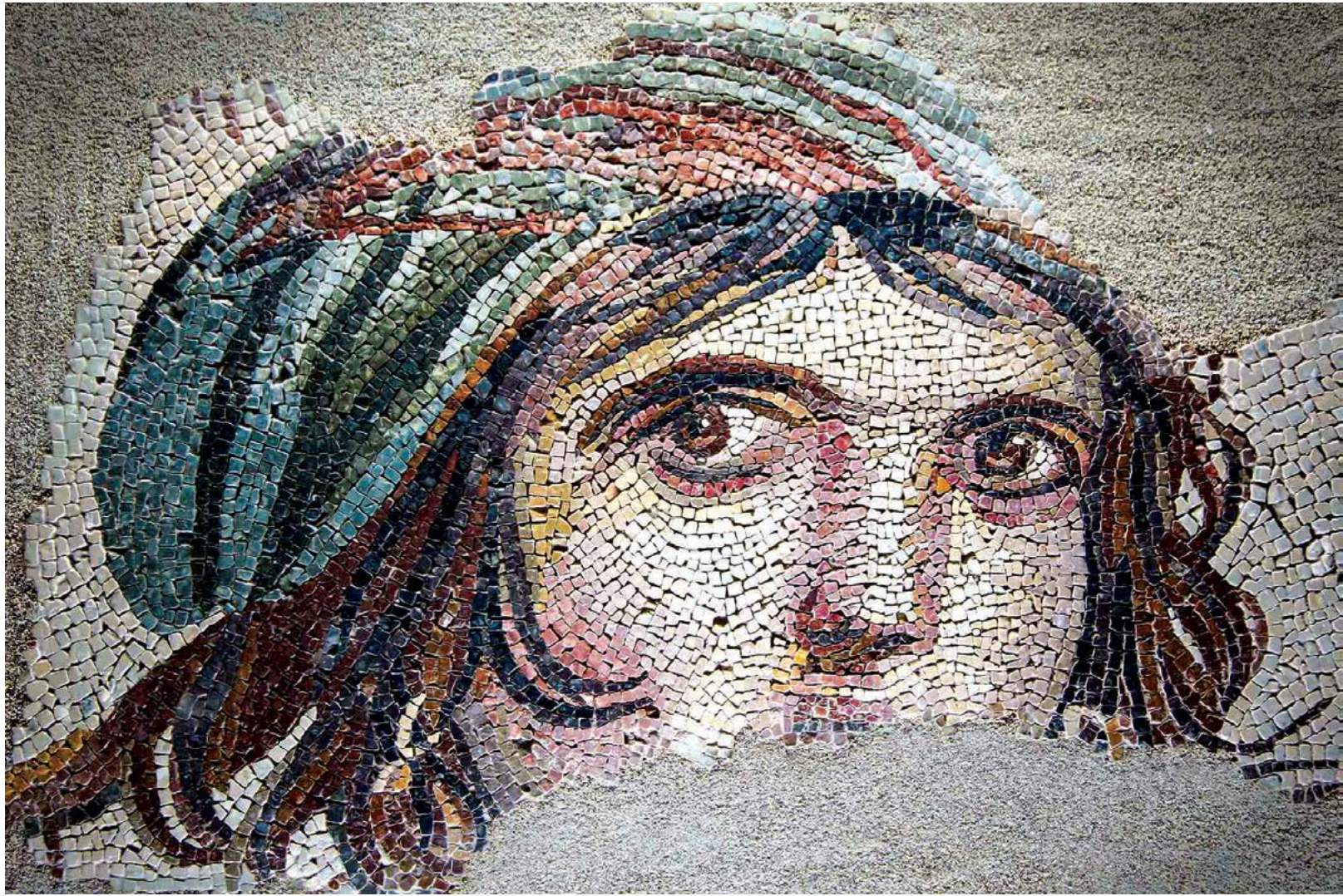
Điều đó sẽ rất hợp lý nếu xét đến khu vực bức tranh được tìm thấy ban đầu.

Quân đoàn binh lính La Mã từng đóng quân tại tiền đồn Zeugma, nằm dọc sông Euphrates, thuộc miền nam Thổ Nhĩ Kỳ ngày nay. Thành phố này được người La Mã đổi tên thành Zeugma, sau khi họ chinh phục khu vực này vào năm 64 trước Công Nguyên, thay thế cho cái tên Seleucia có từ thế kỷ thứ ba - theo tên người kế vị của Alexander Đại đế.

Bây giờ chúng ta đã biết Zeugma từng là cửa ngõ vĩ đại như thế nào, khi dẫn từ thế giới Hy Lạp-La Mã đến Đế quốc Ba Tư. Vì lẽ đó, giao thương, các hoạt động mậu dịch, và tầm quan trọng chiến lược của Zeugma đã góp phần tạo nên nền văn hóa đa dạng và thịnh vượng cho thành phố này. Hơn nữa, vì Zeugma nằm ở điểm thấp nhất của sông Euphrates, nên người La Mã đã xây dựng một cây cầu phao lớn (nay đã không còn tồn tại nữa) và thu phí qua lại, tạo ra nguồn thu đáng kể. Và bản thân cái tên Zeugma cũng có nghĩa là "cây cầu" hoặc "nơi băng qua" trong tiếng Hy Lạp cổ.

Tất nhiên, nhiều người La Mã giàu có từng cho xây dựng các dinh thự nguy nga với nhiều món đồ trang trí vượt xa bức tranh khảm "Gypsy Girl" mà chúng ta vừa chiêm ngưỡng, trong đó có các bức bích họa, các bức tranh khảm trên tường và sân nhà được chế tác tinh xảo. Nhiều công trình còn kết hợp cả sự tiện nghi vào đài phun nước - thiết kế này nhằm làm dịu mát bầu không khí khô nóng thổi vào từ bên ngoài. Nhiều công trình cũng có các vị Thần sông ngòi và đại dương như Poseidon. Các cột đá cẩm thạch, đài phun nước phun trào kiểu La Mã, và các bức tượng bằng đá với được dựng lộng lẫy khắp nơi.

Cho đến khi Đế chế La Mã sụp đổ - đó là lúc thành phố này chứng kiến vận mệnh của mình suy tàn, các dinh thự xa hoa biến thành đồng cỏ nát. Sau đó, nhiều cư dân ở nông thôn chuyển đến, và những công trình này dần dần trở thành chuồng trại chăn nuôi gia súc. Về trang lệ của thành phố này đã bị lãng quên trong khoảng 1,700 năm, mãi đến khi nó được các

▲ Bức tranh khảm "Gypsy Girl" (Cô gái Digan).

◀ (Trái) Tranh khảm về Thần tình yêu Eros và nàng Psyche.

(Phải) Á Thần Achilles cầm vũ khí, tiết lộ danh tính của mình trước Vua Odysseus.

nhà nghiên cứu khám phá lại nhiều thế kỷ sau đó.

Vào năm 2000, việc xây dựng con đập Birecik khổng lồ trên sông Euphrates đã khiến toàn bộ các tác phẩm nghệ thuật cổ xưa vô giá này chìm vào tình cảnh nguy hiểm cận kề, và các nhà khoa học được kêu gọi để giải cứu chúng. Trước tình hình mức nước dâng cao, với tốc độ khoảng 10 cm mỗi ngày, hoạt động cứu ứng khẩn cấp đã chứng kiến sự khôi phục của khoảng 3000 m2 bức tranh khảm, 137 m tranh bích họa, 20 cột trụ, 4 bức tượng, và 4 đài phun nước kiểu La Mã. Tất cả đã được tháo dỡ và di dời về Viện Bảo tàng Khảm Zeugma - một viện bảo tàng mới vô cùng hiện đại, trị giá 30 triệu USD vào năm 2011. Nguồn tài trợ từ nhân dân và cộng đồng đã giúp bảo tồn các bức tranh khảm quý giá này.

Ngày nay, bạn có thể du lịch đến Thổ Nhĩ Kỳ và chiêm ngưỡng tranh khảm, trong đó có cả ảnh nhìn đây bị ẩn của tác phẩm "Gypsy Girl". Viện

bảo tàng này có ba khu trưng bày:

Khu A là nơi trưng bày các bức tranh khảm lớn sản kiểu La Mã. Du khách sẽ được hình tượng Thần Oceanos - vị thần của tất cả các vị thần sông - và vợ ông, nữ Thần Tethys, chào đón. Nơi rơi vào tình cảnh nguy hiểm cận kề, và các nhà khoa học được kêu gọi để giải cứu chúng. Trước tình hình mức nước dâng cao, với tốc độ khoảng 10 cm mỗi ngày, hoạt động cứu ứng khẩn cấp đã chứng kiến sự khôi phục của khoảng 3000 m2 bức tranh khảm, 137 m tranh bích họa, 20 cột trụ, 4 bức tượng, và 4 đài phun nước kiểu La Mã. Tất cả đã được tháo dỡ và di dời về Viện Bảo tàng Khảm Zeugma - một viện bảo tàng mới vô cùng hiện đại, trị giá 30 triệu USD vào năm 2011. Nguồn tài trợ từ nhân dân và cộng đồng đã giúp bảo tồn các bức tranh khảm quý giá này.

Khu B của viện bảo tàng này lưu giữ các bức tranh khảm có nguồn gốc từ thành phố tự trị Gaziantep và các vùng lân cận, có thiết kế đơn giản hơn với các loài động vật sống động và các bức tranh khảm sản từ các nhà thờ thời Đông La Mã.

Khu C dành riêng cho phòng hội nghị, quán cà phê, và cửa hàng quà tặng.

Nhiều du khách cho rằng nếu đến thăm thành phố Gaziantep thì nhất định phải thưởng lãm các bức tranh khảm ở Viện bảo tàng Zeugma. Tất nhiên, bạn có lẽ sẽ nhìn thấy hình ảnh cô gái với ánh mắt dõi theo mình khắp các ngõ đường trong thành phố nếu bạn cần một lời nhắc nhở.

trung phục rừ xếp nếp. Đường viền phức tạp của hoa lá, trái cây, và các họa tiết hình học như cạnh tranh với vẻ đẹp trang lệ ở trung tâm bức tranh.

Không thể diễn tả hết vẻ đẹp long lẫy của từng bức tranh khảm, và vì thế, khi ngôn từ bất lực thì hình ảnh chính là lời giải thích.

Khu B của viện bảo tàng này lưu giữ các bức tranh khảm có nguồn gốc từ thành phố tự trị Gaziantep và các vùng lân cận, có thiết kế đơn giản hơn với các loài động vật sống động và các bức tranh khảm sản từ các nhà thờ thời Đông La Mã.

Khu C dành riêng cho phòng hội nghị, quán cà phê, và cửa hàng quà tặng.

Nhiều du khách cho rằng nếu đến thăm thành phố Gaziantep thì nhất định phải thưởng lãm các bức tranh khảm ở Viện bảo tàng Zeugma. Tất nhiên, bạn có lẽ sẽ nhìn thấy hình ảnh cô gái với ánh mắt dõi theo mình khắp các ngõ đường trong thành phố nếu bạn cần một lời nhắc nhở.

Nam Anh biên dịch

◀ Bên trong Viện Bảo tàng Khảm Zeugma ở Gaziantep, Thổ Nhĩ Kỳ.

Lịch sử sống động ở Praha

Rick Steves

Praha là một trong những thành phố được bảo tồn tốt nhất ở Châu Âu, nơi không bị bom đạn của thế kỷ trước tàn phá. Không đâu chứng minh cho điều này rõ ràng hơn Quảng trường Lâu đài (Castle Quarter) tọa lạc trên đỉnh đồi, thấp thoáng uy nghi phía trên thành phố và ngự trị đường chân trời. Với các công trình nghệ thuật tuyệt đỉnh và các tòa nhà tráng lệ có niên đại từ 1,200 năm, nơi đây chứa đầy tính lịch sử. Thậm chí ngày nay, du khách vẫn thích được di chuyển dọc dọc trên một cỗ xe ngựa sang trọng dạo qua những con phố này.

Lâu đài Praha thống trị cả khu vực xung quanh. Từ nơi đây, các nhà lãnh đạo của Cộng hòa Czech đã trị vì đất nước suốt hơn 1,000 năm. Lâu đài này được ca tụng là công trình lớn nhất thế giới, với dãy sân trong, nhà thờ, và cung điện trải dài tới 460m. Nếu “mệt nhoài” là thước đo cho sự rộng lớn của nơi này, thì tôi hoàn toàn đồng ý với điều đó. Trong một chuyến viếng thăm lâu đài đáng nhớ, tôi có cảm giác như mình đang ở trong một chiếc máy bắn bi – lăn xuống dốc, di chuyển từ điểm tham quan này sang điểm tham quan khác trước khi ra khỏi cổng ở phía dưới.

Điểm dừng chân đầu tiên của tôi là Nhà thờ Chính tòa Thánh Vitus – nhà thờ quan trọng nhất ở Cộng hòa Czech – và cũng là khu vực đông đúc nhất của quần thể lâu đài. Điểm nhấn của nhà thờ này là ô cửa sổ mang phong cách Tân Nghệ thuật (Art Nouveau) – một kiệt tác của họa sĩ Alphonse Mucha chế tác năm 1931, khắc họa hai vị Thánh Methodius và Cyril, được nhiều người nhìn nhận là Tổ phụ của Cơ Đốc Giáo Slavic.

Nhà thờ chính tòa cũng là nơi an nghỉ của các nhân vật hoàng gia và tôn giáo quan trọng, chẳng hạn như Vua Ferdinand Đệ nhất, vị hoàng đế đầu tiên của Vương tộc Habsburg, và Thánh John xứ Nepomuk – vị Thánh quốc gia có lăng mộ được trang trí lộng lẫy với hơn một tấn bạc. Do nhà thờ nằm gần nơi ở hoàng gia, nên nhà vua có một khán đài riêng ngăn thành từng ô trên ban công riêng – kết nối với phòng riêng của ông bằng một hành lang trên cao để ông có thể tham dự Thánh lễ trong trang phục ở nhà.

▲ Hơn 1,000 năm qua, các nhà lãnh đạo của Cộng hòa Czech – từ các vị vua và hoàng đế cho đến Đức Quốc xã, chế độ cộng sản, và các vị tổng thống – đều cai trị đất nước này từ Lâu đài Praha, tọa lạc uy nghi trên một ngọn đồi nhìn ra sông Vltava.

Điểm nhấn mang tính lịch sử của nhà thờ này là Nhà nguyện Wenceslas nguy nga. Nơi an nghỉ của Thánh Wenceslas, vị thánh bảo trợ quốc gia Czech (và là “Vị Vua Nhân từ” nổi tiếng trong bài hát mừng Giáng Sinh), đã thống nhất người dân Czech hồi thế kỷ thứ 10. Là một ví dụ hiếm hoi về một vị vua có học thức và trí tuệ uyên bác, ông đã nâng cao nền văn hóa, sáng suốt khi liên minh những người Czech thất thế với Thánh Chế La Mã, và bắt đầu củng cố lâu đài Praha thành trung tâm của chính phủ Czech. Trong nhiều thế kỷ, các vị vua Czech đều đăng quang ngay trước linh cữu được phủ khăn đỏ của Thánh Wenceslas. Các vị tân vương được trao vương trượng, quả cầu, thanh kiếm hoàng gia, và đội chiếc vương miện Thánh Wenceslas nạm ngọc quý. Câu chuyện về Thánh Wenceslas có thể mang tính huyền thoại nhiều hơn tính lịch sử, nhưng ông vẫn là biểu tượng cho sự thống nhất của Cộng hòa Czech mỗi khi quốc gia này cần hiệu triệu người dân.

Sau khi băng qua quảng trường, tôi đến thăm Cố Cung Hoàng gia, nơi ở của các hoàng tử xứ Bohemia từ thế kỷ 12. Ngày xưa, sảnh đường rộng lớn của cung điện này lấp đầy các quầy bán hàng, tạo cơ hội cho giới quý tộc mua sắm mà không cần phải thực sự vào thị trấn. Không gian này thậm chí còn đủ rộng [để tổ chức] các cuộc cưỡi ngựa đấu thưởng, với chiếc cầu thang được thiết kế để một kỵ sĩ có thể phi nước đại vào bên trong. Cho đến cuối những năm 1990, đây là nơi quốc hội tụ họp để bầu tổng thống.

Cung điện này cũng là nơi diễn ra sự kiện mang tính chính trị nổi tiếng nhất thế giới – “Defenestration” (nghĩa là: ném ai đó qua cửa sổ) – theo đúng nghĩa đen. Khi hai thống đốc khu vực thuộc Công Giáo Habsburgs đàn áp quyền tự do tôn giáo vào năm 1618, giới quý tộc theo đạo Tin Lành Czech đã giận dữ tràn vào văn phòng của họ và ném hai vị thống đốc này ra ngoài cửa sổ (fenestra, trong tiếng Latinh có nghĩa là “cửa sổ”). Hai người vẫn sống sót, nhưng sự việc này đã châm ngòi cho Cuộc chiến Ba Mươi Năm tàn khốc – và mang đến cho chúng ta một thuật ngữ để chỉ việc loại bỏ những chính trị gia tồi.

Cuối cùng thì cũng đến được phần cuối của lâu đài phức hợp này, tôi tản bộ vào Cung điện Lobkowitz – nơi trưng bày bộ sưu tập tư nhân của một gia đình quý tộc Czech danh tiếng, bao gồm các bức tranh, đồ gốm, và các bản nhạc. Điểm nổi bật ở đây là hệ thống hướng dẫn bằng âm thanh tuyệt vời, được chính các thành viên của gia tộc Lobkowitz tường thuật lại, trong đó có cả vị hoàng tử của cung điện này – ông William Lobkowitz. Từng là một nhà môi giới bất động sản ở thành phố Boston, ông William đã trở về hồi năm

1990 để đòi lại địa sản của gia đình, và cuối cùng khôi phục chúng về hiện trạng trước đây. Hệ thống hướng dẫn bằng âm thanh khiến cho lịch sử của cung điện như sống lại, đồng thời giúp du khách hiểu thêm về gia tộc này – những người đã mất tất cả tài sản vào tay Đức Quốc xã, lấy lại được chúng sau Đệ nhị Thế chiến, và rồi lại lần nữa mất tất cả vào tay cộng sản.

Sau khi trả lại thiết bị hướng dẫn bằng âm thanh, tôi gửi cho nhân viên danh thiếp của mình và nhờ cô gửi lời cảm ơn hoàng tử. Cô hỏi tôi có muốn gặp ngài ấy không. Và thế là, Hoàng tử William cùng phu nhân Sandra đã đích thân đưa tôi đi khắp cung điện, để tôi có cái nhìn sâu sắc hơn về mọi thứ. Chúng tôi trò chuyện về những thách thức và thành công trong quá trình hoàn trả tài sản thời hậu Đức Quốc xã, cũng như thực tế rằng, nhiều nhà quý tộc đã bị mang tiếng xấu kể từ Cách mạng Pháp. Như Hoàng tử William đã nói, “Chúng tôi chỉ là những người bình thường sở hữu những cung điện lớn.” Sau khi suy ngẫm, tôi nhận thấy rằng từ “cao quý” giờ đây có lẽ là từ miêu tả chính xác nhất cho những nỗ lực mà Hoàng tử William và gia tộc ông đang làm để bảo tồn những mảnh ghép quý giá của nền di sản văn hóa Czech.

Ông Rick Steves (www.ricksteves.com) chuyên viết sách hướng dẫn du lịch Âu Châu, chủ trì các chương trình du lịch trên truyền hình và đài phát thanh công cộng, đồng thời tổ chức các chuyến tham quan Âu Châu. Bài viết này được chuyển thể từ cuốn sách mới của ông, “For the Love of Europe” (Vi Tình Yêu Châu Âu).

Lê Đào biên dịch

◀ Nhà thờ Chính tòa Thánh Vitus – nhà thờ quan trọng nhất ở Cộng hòa Czech – và cũng là khu vực đông đúc nhất của quần thể lâu đài.

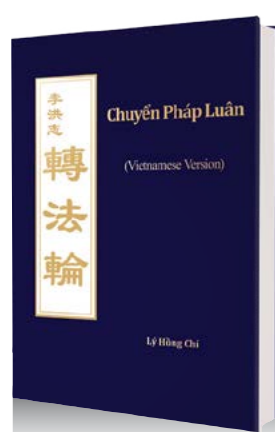
Cuốn sách làm thay đổi cuộc đời

Cuốn “Chuyển Pháp Luân” giải thích chi tiết các nguyên lý uyên thâm về Chân, Thiện, và Nhân. Cuốn sách tập trung vào một thuật ngữ bị lãng quên từ lâu được gọi là “tu luyện” và tầm quan trọng của phẩm hạnh đạo đức trên hành trình hoàn thiện tinh thần của con người.

Chuyển Pháp Luân là cuốn sách chính của môn tu luyện tinh thần Pháp Luân Đại Pháp. Đây là cuốn sách bán chạy nhất trên toàn Trung Quốc vào những năm 1990, và kể từ đó đã được dịch sang hơn 40 ngôn ngữ khác nhau. Hãy tìm hiểu lý do vì sao cuốn sách này lại chiếm được trái tim và tâm trí của hàng chục triệu người ở hơn 100 quốc gia trên toàn thế giới.

Điều khiến Pháp Luân Công nổi bật so với các bài tập khí công và môn thiền định khác chính là hệ thống đạo đức – từ bi, trung thực, và dung nhẫn, có nguồn gốc từ Phật gia không thể nào nhầm lẫn.

Arthur Waldron
GIÁO SƯ TẠI VIỆN LAUDER, ĐẠI HỌC PENNSYLVANIA

Đặt mua sách tại: FaYuanBooks.com hoặc gọi 845-538-4490

